

عنوان مقاله:

تاثیر معماری بومی بر شهرسازی پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

عیسی حمیدی مقدم - مدیر گروه معماری دانشگاه جامع علمی کاربردی زاهدان

خلاصه مقاله:

بدون هماهنگی انسان با طبیعت، زندگی امکان پذیر نیست و باید خود را ملزم به رعایت اصولی کند که مکانیسم ساز و کار طبیعت را از بین نبرد. عصر صنعت اگرچه بسیاری از معضلات بشر را حل کرده، ولی متأسفانه رابطه منطقی انسان را با محیط بریده است. رشد فزاینده جمعیت جهان آثار اساسی و اغلب فاجعه آمیزی بر زیستگاههای طبیعی کره زمین داشته است. مصرف بی رویه انرژی، تخریب جنگل ها و انقراض گونه های گیاهی و جانوری از پیامدهای آن می باشد. لذا موضوع معماری پایدار، استفاده بهینه از انرژی و محیط گروی در راس برنامه های اجرایی بیشتر حکومت ها قرار گرفته است. چالشی که طراحان بناهای قدیمی با آن روبرو هستند چگونگی رابطه ساختمان و شهر با محیط طبیعی است. بدین منظور باید جریان فکری اختیار شود که نه چون سنت گرایان انگار تکنولوژی روزآمد و شیوه های نوین علمی در صنعت بپردازد نه چون تجدید گرایان تمامی مفاهیم معماری سنتی و گذشته فرهنگی را به باد انتقاد گیرد و نه چون گروه های میانه رو به سوی یک معماری التقاطی گام بردارد. باید جریان فکری انتخاب گردد که در آن چیزی دلیل متجدد بودن و یا به سبب تعلق به معماری گذشته حایز اهمیت نمی گردد بلکه این درستی و صلابت اصول طراحی است که در کانون توجه قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/263702>

